

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. Γ. ΚΟΤΖΙΟΥΛΑ

τηγό. "Όσο για τους φτωχούς και τον όγχο, πολιτεύτηκε με τέτοιο τρόπο απέναντί τους, που τους έπιασε μιά παράξενη λαχτάρα να τον κάμουν τεράνιο του(4). Μερικοί μάλιστα υποστήριζαν και παιχναιόντας κοντά του τον παρακινούσαν να φανεί ανώτερος του θρόνου και ποδοπατώντας ψηφίσματα και νόμους και λογάδες που ζήμινων το κράτος ν' αναλάβει την κατάσταση και να τη διευθετήσει χωρίς να φοβηθεί τους συκοφάντες.

[illegible][illegible]

ΤΟΝ ΣΑΝΑΚΑ. XXXVI. Α
ΠΙΘΟΡΩΝ ΚΑΙ τούς ἀνθρώπου
ΣΑΛΑΦΕΥΓΕΙ τὸν μισοῦσά
στον στρατόπεδον τὸν Ἀλκιβιάδου
Θρασυδούλου ὁ γιὸς τοῦ Θρασυ
νεν(14). Ὁ Ἐφραίμ τοῦ λοιποῦ
τοῦ πήγῃ τὴν Ἀδωνίαν καὶ τὴν
ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐπὶ τὴν πόλιν
τοῦ σωματικῆς. ἔλεγε σ
λοιο πὺς ὁ ἀλλοτρίως εἶχε ἐλ
ἐκείνην τὴν ἡμέραν καὶ εἶ
ἀνέστην ἐκ τῆς πόλεως καὶ
ἔκανε καταστροφή τῆς ἑξουσί
καὶ ἀπέβηκεν τὸ ἀξίωμα τοῦ στρα
τοῦ ἐκείνην τὴν ἡμέραν καὶ εἶ
τοῦ μεγάλου ἐπιτρόπου
τῆς βασιλείας καὶ σὺ ταῦτα
ἐκτελέσας τὸν. Ἐπεὶ ὁ ἴδιος
ἐκείνην τὴν ἡμέραν καὶ εἶ
ῥαββί καὶ ναὶ μετὰ κερὰ καὶ
ναὶ δοξαίᾳ μεθολογάντας ἐνέψα
σα ὁ ἑστῆρας ἐπὶ τὴν Ἀδωνί
ἐκείνην τὴν ἡμέραν καὶ εἶ
στολὰς εἶσαν ἐγκυκλοφρόνους
καὶ κοῦτα. Τὸν κατηγοροῦσαν ἑ
πὶ τὸν γὰρ τὰ δορυφύλακα πῶς εἶ
ἐκείνην τὴν ἡμέραν καὶ εἶ
σὴ Βισαθὴν(15), τάχα πῶς
προσέβηκε γιὰ καταστροφὴν τοῦ ἐπ
ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἢ δὲν πῶς
ἐκείνην τὴν ἡμέραν καὶ εἶ
ναὶ ἐκείνην τὴν ἡμέραν πῶς
ῖες οὐσὲς καὶ ἀνακρίβους ἀλλο
ἐκείνην τὴν ἡμέραν καὶ εἶ
τὴν ἀρὰ καὶ τὴν ἑβρα τοῦ
κινεῖν. Ἄλλως τὰ ἑξῆς αὐτὰ ἐπὶ

ΜΙΑ ΠΡΟΕΙΔΟ- Σὲ λίγον και
ΠΟΙΗΣΗ ΠΟΥ ρὸ οἱ στρατηγο
Δ Ε Ν Α Κ Ο Υ-Τυδέας(17), Μ
ΣΤΗΚΕ ναντρος(18) κα

δὲ εὐνοία τοῖς Ἀναστησιμένοις. Ἡ νίκη
στοῖς Αἰγύβ. Ποταμοῖς ἐφαίνεται καὶ
μαγάλο μέρος ἐπὶ δικῇ τοῦ ποταμοῦ.
Τὸ πλεῖον τοῦ ὕδατος γὰρ τὴν ἀναγὰν τ
ἐφαίνεται νωθεῖται ἐπὶ μὲν τοῦ ποταμοῦ
καὶ ἐπὶ Κρόνῳ. ὅσοι συστήθηκα νεκ
τοῦ καὶ ὁ ἴσως.

(8) Η αύξηση αυτή είχε ως αποτέλεσμα να λιποτακτήσουν πολλοί από το σπορ των Αθηνών και να πάει με το μισό τον πληθυσμό.

(9) Δηλαδή μια βραχυή έπειδή
βραχυή τής άποψής έκείνης άντιστοι-
χεί μια 6 θέσεως.
(10) "Οχι βέβαια με προεκτετατές α-
ποψεις.
(11) Είχαμε παραπάνω, στο κερ.
πώς κέρδιζε αυτός την άδεια του Άλκ-
αδίου.

[illegible]

(13) Ἡ κατακλιῖς τῆς Ἐξόου ἐν τῷ πρῶτῳ ποτῷ 407: Σ' αὐτὴν οἱ Ἀθηναῖοι ἔχασαν διακατέντα τρεῖς. Μὰ τὴν εὐκαρπία αὐτῇ ὁ Ἀδωνιεύς τροποποιεῖ τὴν ποικιλίαν καὶ φρονεῖν γὰρ τὴν ὀψέως σὺ τῷ νεκρῷ, ποὺ τὸ ἐπιστρέφει ὡς τὸ κατὰ τὴν Ἀδωνιεύς ὁ Φαλαγγεῖος.

(14) Δὲν ἀρκούντων γὰρ τὸν βούλον
τοῦ στρατιῶν, τὸν ἀνταρστήν, ἀρκεῖται
τὸν Ἀσπύριον, καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ λ
γόντος Ἀδωναν.
(15) Ἡ Παύλος πρὸς ἀρχαία τι
δυναμία.

... ληστες καὶ ἐλαγὴ ἡ Ἐκκλησία — εἴπαν ἐκ
... ποιεῖν ἀνάλογα πρὸς τὴν καταγωγήν τοῦ
... τοῦ πλῆθους κοπιᾷ. "Αλλὰ ἀπὸ τῆς
... τοῦ ἀπὸ τῆς εἰς τὴν βασιλείαν καὶ ἐλπίας
... ἔδωκεν αὐτόν. Ἡ Θεοκρατία Χριστοῦ
... οὖτος, ἡ Χριστοκρατία τῶν ἀρχαίων, ἐκ
... ταύτης ἀνίσταται ἀθηναϊκὴ κτλ. κτλ. Στὴν

(18) Ὁ Μέναντρος εἶχε νυμφῶτα τὴν Φαριδάξω, πολυμίχνητα μὲτ' αὐτῆς τὸν Ἀλκιβιάδην στὸν Ἑλλάδηνον καὶ εἶταν ὁ

ή κατά τον Ηαλοπονήρειακό πόλεμο, είχε
νοχοποιηθεί με τον 'Αλκιβιάδη στην πε-
ρίφημη δίκη του τελευταίου. Στη ναυική
γία των Αλκί- Ποσειδών είναι ο Πόσειδων

405 π. Χ. Τὸν πελοποννησιακὸ πόλεμον ἀποτελοῦσαν 200 πόλεις καὶ προκυμαίαι.

(21) Αὐτὸ ἐγένετο τέσσαρες μέρες σήμερον, χωρὶς νὰ κινηθῇ κανὼν οἱ Ἀγγελοὶ τοῦ Θεοῦ.

μιλ(ὸν περίπου) στὴ μικρασιατικὴ παρα-
λία τοῦ Ἑλλησπόντου, μόλις πρὶν ἀπὸ λί-
γας μέρες εἶχε κρυμνεῖ ἀπὸ τοῦς Ἀρμε-

(24) Στην είσοδο του Καλαμώνατος,
δεν έκανε από την Αδύνα. Έτσι οι Άνθρωποι
ήταν στην ίδια θέση.

...δὲ βρέθηκε στὴ θέση τους, παρὰ μόνο τὰ
πλῆρωματα διακινηθῆναι ἀπὸ οὐρανοῦ δια-
κινηθῆναι! Οἱ ἄλλοι εἰσέπαινον ἔξω στὴν

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. Γ. ΚΟΤΖΙΟΥΛΑ

Η ΠΑΝΩΛΕΘΡΙΑ XXXVII, ΟΙ
ΓΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ στρατηγοί ὁμως
δὲν ἔδωσαν ση-
μασία στὰ λόγια τοῦ Ἀλκιβιάδη
καί στίς συστάσεις του νὰ μεταφί-
ρουν τὸ στόλο τους στὴ βάση τῆς

Σηστός. «Ο Τυδίδης(1) μάλιστα τον διάδοξο προσηλυτίτα 1' αποσυρθεί ληγόντας τον πάς αλλοίπια διοικούσαν το στρατό και διχαιέκινος. Ο 'Ακκιδιάρης, πού υπομείσθηκε κίολας κάποιος προβοδαίος, πού έπαιζε με το στρατό, διατάχθηκε στην 2' αναγνώριση. Στους πάς ρυφαιούς του στρατοπέδου πού τών ξεροδωδώνων άκινούσαν πώς, ανδών τών είχαν εξεταλείται έτσι οι στρατηγού, αυτός μέσα σ' λίγες μέρες 3' ανάγκη τους λακιδωμένους 4' αθέλει τους να συνάναυξον και πάλι τους να συνάναυξον, πού τών καρέδια τους. Οι υποσχέσεις του αυτές σ' άλλους φαίηκαν φεμερνοισμοί, άλλοι όμως είς βρήκαν πραγματοποιήσεις, στην περίπτωση πού έγοντας μαζί του πολλούς θράκες(2), εξασκήθηκαν 5' πάλι τους να συνάναυξον, πού τών καρέδια τους. Οι υποσχέσεις άπ' τη στερία και 6' αναστάσανε το στρατοπέδο τους. Και τού ότι σωστά έπρόβλεπε ο 'Ακκιδιάρης τα σφάλματα τών 'Αθηναίων, αυτό επέδειξάωθήκε χωρίς άρνηση στην την πράξη. Ο Τυδίδης, πού έπαιζε με το στρατό, φαίηκαν 7' ανέναντα τους, ο Λύσανδρος, μονάχα όγτώ τριήρεις πόν Κόνωνα(3) γλυτώσανε οι ύπολοιποι λίγο παρακάτω από διακρίσεις πιστότητα αιμαλώτους. Από τα πληρωμάτια τους ο Λύσανδρος έπαιζε με το στρατό, πού τών καρέδια τους και τους Εσραά(4). Σί λίγων καιρού(5) κυρίως και της 'Αθήνας, Εκαψε το στόλο τους και γκρέμισε τα Μακρά Τείχη(6).

Ο ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ "Υστερ' ἂν αὖ-
ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ τὰ ὁ ΑΛΚΙΒΙΑ-
ΤΙΣ ΠΕΡΙΠΛΑ- δης φερόθηκε
ΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ τούς ἰσχυροὺς

[illegible]

της (12). Νομίζοντας κιόλας πως ο Φαρνάβας (13) πρόθυμα θα του παραχώρουσε τα μέσα και την εξασφάλιση του ταξιδιού, πήγε να τον βρεί στη Φρυγία, όπου και έμεινε στην αύλη του κολακεύοντας εκείνον και ζώντας ο ίδιος μέσα σε τιμές.

[illegible]

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΤΑΙ
Η ΕΞΟΝΤΩΣΗ
ΤΟΥ.

Στο τέλος ο
Κριτίας(15) εί-
σηγήθηκε στο

νίτηται ἀπὸ τοῦ Ἀυστράτου πᾶσις
κρηταιὸν Ἀθηναίων, ἐπιμαρ-
τυροῦν τὴν κυριαρχία τοῦς τῶν Ἑλ-
λάδα ὁ Λακεδαιμόνιοι. Κι ἂν ἐν
ἄλλοι, πρόσθε, δεγτοῦν νομιμό-
φωνα ὁ Ἀθηναίων τὴν διανομήν,
ὁ Ἀλκιβιάδης δὲ θὰ τοῦς ὀφείσῃ
ἀποδοῦν τὴν ἀποδομήν, ὡς ἐπὶ
πολίτεια. Καὶ δὲ ὁ ἄλλοι οὐδεὶς
τίς ὑποδείξει τοῦ Κριτία ὁ Ἀυσ-
τράτου, ἂν δὲν τοῦ γρότων, ἀπὸ
τῆς ἀρχῆς τοῦ τύπου τοῦ μᾶστα-
τος. (16) ποῦ τοιαύτῳ γένει νείζον-
τος, ὡς ἀπὸ ἀκτέρας ἀπὸ ἐκείνου
τόκῳ, ἂν εἴη, ὡς ἐπὶ τῇ
τῆς διανομῆς καὶ τῆς μισθολο-
γισμοῦ τοῦ εἶπε γιὰ τὴν ἑλπί-
δα νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν ἄνθρωπον.

Ο ΝΕΙΡΑ ΠΟΥ ΧΧΧΙΧ. Ὁ Λύ-
ΒΓΑΙΝΟΥΝ σαντρος λοιπὸν
διαβίβασε τὴ δι-
αταγὴν στὸ Φρανκάβοιο μετὰ τὴν ἐν-

πολὴν τὴν ἐκτέλει. Ἐκείνους ἀνάθετε αὐτῇ τῇ φρονιτῇ στον ἄδερφό τοῦ το Μαγιστο καὶ στὸ θεῖο τοῦ το Σουσαϊοῦ. Ἐκείνη τὴν πακοχὸ Ἄλκιεθις ἔτυχε νὰ κατοικεῖ αἰ μιά κομητολὴ τῆς φρουγίνης ἔχοντας καὶ τὴν τῆς ἑταίρας τῆς. Καὶ ἴδε στον ὄπιστον τοῦ το τῆς φρουγίνης ἡ φρουγὶς πὺς τάχα φοροῦσε τὰ ρούχα τῆς ἑταίρας, ἴδε ἐκείνη κριπνάτως τὴν ἀγκαλιὰ τῆς το κεφάλι τοῦ ἔβαρε το πρόσωπό το μὲ φραιδιὰ. Σὺμφωνα μὲ ἄλλην ἐκδοχὴ ὀνειρετίζετο πὺς ὁ ἄνθρωπος τοῦ το τῆς ἀποκεφαλίσαν καὶ πὺς καὶ αὐτὴν σάμα του, πὺς μάλιστα πὺς τ' εἵνεο αὐτὸ τοῦ παρουσιάστηκε μολὶς λίγο πριν ἀπὸ τὸ θάνατό του.

Λ Ε ΠΤΟΜΕΡΕΙ- Έκείνοι που
ΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΘΑ- στάλθηκαν να
ΝΑΤΟ ΤΟΥ τὸν σκοτώσουν

[illegible]

ΕΝΑ ΑΛΛΟ ΤΕ- Μερικοί όμως
ΛΟΣ ΠΟΥ ΘΑ ενώ συμφωνού-
ΤΟΥ ΤΑΙΡΙΑΖΕ νε με τους πα-

ΚΑΛΥΤΕΡΑ ραπάνω στις λε-
πομέριες του
θανάτου του 'Αλκιβιάδη, υποστη-
ρίγουν ωστόσο πως δεν έβυνον-
ται γι' αυτόν ούτε ο Φαρνάβζας
ούτε ο Λύσανδρος ούτε οι Ακεβαι-
μόνιοι και πως ο αίσιος του γαμο-
ύ του ήταν ο ίδιος ο 'Αλκιβιάδης.
Είγε διαθερείται μια κοπέλα από
καλό σπίτι και ζούσε μαζί της. Τα
αδέρφια της δεν άντεχαν
την προσβολή κι έβαλαν
τη νύφη φωτιά στο σπίτι όπου κατοί-
κούσε ο 'Αλκιβιάδης. Και τον έ-
κότισαν, όπως άναφρα παραπό-
νο, καθώς πήδησε να γλυτώσει
μς απ' τη φωτιά.

ΤΕΛΟΣ

(1) Βλ. σημ. 17 της προηγούμενης συν-
έχειας.

(3) Ὁ στρατηγὸς Κόννας, τῆς τοῦ Τιμῆλου, καὶ τοῦς ἐκκεντρωμένους στρατηγούς τῶν Ἀθηναίων ἐπεξηγώντας καὶ τὴν καταστροφὴν τῶν Ἀλφειοῦ Ποταμῶν, εἰρηρὰ ἀπὸ κοινοῦ τὰ βασικά τῆς Κόνας Εὐαγγέλου. Θέλοντας νὰ ἐκπληρωθῇ τὴν περὶ τοῦ ποταμοῦ, ἔγινε βραχυπρόθεσμος τοῦ ποταμοῦ καὶ οὐκ ἄλλο κατὰ πρόθεσιν καὶ ναυτικὸν τὸν Ἀλφειοποταμὸν στὴν Κιβίσ τοῦ Κερίου. Οἱ Ἀθηναῖοι ἀποφασίζοντες ἐπέμειναν ἐξαιρετικὰ τῆς τῆς μεγάλης πατριωτικῆς ἀποστολῆς τοῦ.

(4) Οι νόμοι του πολέμου ήταν τότε, σε όρισμένα τουλάχιστο σημεία σκληρότεροι από σήμερα.

(6) Αὐτὰ συνδένει τὴν πρωτεύουσαν μὲ
τὸν Πατριᾶ. Τ' ἀνοικεῖται ἀργότερα ὁ

(7) Στην αντίθετη, άσπαστική παραλλαγή,

(9) Πρόκειται βιβλία γιὰ τοὺς συνο-
δοὺς τοῦ, τῇ συνταγογραφίᾳ τοῦ.

(10) Ὁ Ἀρταξέρξης μεγαλύτερος ἀ-
δερφός τοῦ Κύρου, πολέμησε μαζί του στὰ
Κούναξα, όπου νίκησε τοῦς ἀντιπάλους
του καὶ παίρνοντας τὸ θρόνο βασιλέψαι στὴν
Περσίαν ὡς τὸ 362.

(11) Είμαι γνωστό πως ο τροπαιοχούος Σκαλινινορμυχίος, διακαταστράφηος κατόπι με τους Αθηναίους, ήρθε δι' ουναγνώση αι τους Πέρσας, τους θανάσιμους όως τα χτες άντιπάλους του, αι έβελιόν δέν έλασαν την έκαίρα να τον περιποιήσων. Καθώς έλέπαμε λοιπόν, την ταχική αυτή των ματαπήρξενων την είχαν έγκαιναίς: έλλοι πριν από τον Αλκιβιάδη καί ουι λινώτους σπουδαίον έπ' αυτόν.

(13) Καὶ ὁμοῦς ἔπρεπε νὰ θυμηθεῖ πὺς
εἶχε ταπεινώσει ἐπ'αναγκασμένῳ εὐτὸν τὸν

σταρτάπη στο παλίο της μίχης (βλ. κερ.
28, 29 και 30) και πώς έκείνος δε θα
τοῦ τὸ συγγενεῖς. Ἡ ἀποτακτικὴ τοῦ πατρι-

(14) Ἐννοεῖ τότε ποὺ με τὴν ἦτα τοῦ Ἀντίοχου, τὸν πᾶντ ἀπὸ πικρινό. ἰ-

(15) Γι' αὐτὸν ἐγράψαμε στὴ συλλογὴ
22 τῆς προπομπῆς — 7 — σελίδας

να καλὸ φυσικὸ
ρέπει νάχει τὸ
ντα, ἂν ἴσως καὶ
ς κάνει διπλὸ

καλὸς; διπλὸ κακὸ
 τὸ κακόν;
 σοφί, καὶ ὅτι ὁλοκαί-
 τὸ κακόν.
 (Στ. 955-6)

στέκου μακριά
ὅπως ὁ διάβολος
λέει ὁ λόγος,

ἀνθρώπων καὶ τοῦ θεοῦ
καὶ τοῦ κόσμου

πάντα τὸν ὁσπίτιον
καὶ λυμέναι.
(8-113-4)

ουστει̃ ἀκόμα τὸ

ὁ ἀνέστη εἰσαγώ.